

A mézárások

küldöttsége a vágómarha beszerzésének megkönnyítését kérte a polgármestertől. Kiss Gyula mézáros ipartestületi elnök kérte, hogy a testület részére öt utazási igazolványt eszközöljön ki a Bánátba és a Bácskába a polgármester. Eddig ugyanis egészen rendszertelenül történt a bevásárlás. A vásárlók egymásra licitáltak a vágójószág árának fölhatásában. Egyik mézárósna sok jutott, a másiknak semmi. Azok, akik drágábban vásároltak, a költségtöbbletet természetesen a fogyasztókra hárították. Most ez ellen szervekedni akar az ipartestület. Megbizottak vásároljanak be, átlagban előre megállapított áron. Az árut igazságosan akarják elosztani, hogy minden husiparosnak legyen megélhetkedni akar az ipartestület. Megbizottak vásárol és árusít, az bírságot fizet, amire előre deponálják a bírságpénzeket (fejenként 100 koronát) az ipartestületnél. Ezenfölül a vásárolt jószágot is elkobozzák tőle, amint ez már meg történt.

A polgármester azonnal gondoskodott az öt igazolvány kiállításáról. Hozzájárulását adta a mézárások kívánságaihoz, csak az ellen tiltakozott, hogy maguk a mézárások éljenek az elkobzás jogával. Ott van a rendőrség, ha valaki vétséget, kihágást követ el, forduljanak oda.

A küldöttség még egy fontos kérdést tett szövé. Nevezetesen azt, hogy milyen módon válthassák be pénzeiket olyan pénzekre, amelyek a Bánátban is elfogadják, szegedi, városi pénzeket, továbbá újabb nyomású 20 koronásokat, az új 200 és 25, valamint a 10,000 koronás bankjegyeket nem fogadják el. A bankok ezen nem tudnak segíteni.

A polgármester kijelentette, hogy sajnálata, ezen ő sem segíthet. Természetes, hogy a jobb pénz azokba az országrészekbe vándorol, amelyekben van anyag, amelyekben folyik a termelőmunka. Nálunk, sajnos, nem dolgoznak, csak gyűléseznek s ezzel is mulik a pénzünk értéke, eltekintve egyéb szomorú okoktól, amelyek a munkát megnehezítik.

a Várszínházban kopogtatott akkor a Thália, az ódon budai hodályban, mint Hilda az öreg Solness aijtáján, Strindberg Apját adták, a nemek harcának egyszerűen nagy tragédiáját, Kürti József volt a kapitány, micsoda eszközök nélküli nagyszerű férfiaság és puritánság, amint a kényszerzubbonyba bújtatva a meleg asszonyi ölbe temetkezett, haldokló oroszán, ahogy utóljára felsüvit, emlékei és vágyai meddő pusztaságán. (A nő Judik Etel volt, Karinthy felesége, először és utóljára látam életemben, soha sem felejtethető.) Egyszer csak, később, pár éve, olvasom, hogy Kürti József elméje elborult, kényszerzubbonyban vitték el a színházból, ahol dult, fult. Keresd az asszonyt! Agyamban átvillant a budai színházi este emléke és átborzongott rajtam a kísértetes érzés: mikor a játékból valóság lesz! A derék, jó Kürti József csakhamar fölépült, ma nagyobb és erősebb, mint valaha. Durch Leiden Freude! — mondja Beethoven, aki megsiketült, mire az isteni kilencedik szimfóniáig eljutott, de az Öröm himnuszát mégis, mégis csak elzengette.

A Tháliát pedig üldözték, bezárták, becsüfolták, a múltkor olvasom, hogy megint föl fogják élesíteni. Hogy is mondja Nietzsche? Csak ahol sírok domborúlnak, ott van föltámadás!

A juhvágók és a malommunkások

küldöttségeit is fogadta dr. Somogyi Szilveszter. Az előbbieket azt kérték, hogy az ő megbízottait is vegyék föl abba a bizottságba, amely a Bánátban és a Bácskában élelmiszereket akar bevásárolni. A kérést teljesíteni fogja a polgármester. — A malommunkások megköszönték, hogy a Budapestről járó segélyük kiutalását a polgármester megkönnyítette. Kérték továbbá, hogy a Bánátban ne csak lisztet, hanem gabonát is vásároljanak, mert ennek őrlése munkát adna a szegedi munkásságnak és malommunkásoknak, akik közül sokan kenyér nélkül vannak. A polgármester azt felelte, hogy amennyiben lehetséges, gabonát is fognak vásárolni.

A megszállott Szabadka a békekötés előtt.

(Saját tudósítónktól.) Szabadkát a szerb megszállás óta a belgrádi központi kormány teljesen úgy kezeli, mintha véglegesen a szerb—horvát—szlovén királyság területéhez tartoznék. A békekonceferencia döntését még nem hozták nyilvánosságra, azonban a szabadkai berendezkedések mindenképp azt a látszatot keltik, hogy a szerbeknek biztos kilátásuk van az egész Bácska birtokbavételére.

Szabadkán a közelmúlt napokban már eltávolították az összes latin felirású üzleti cégtáblákat, a középületekről tüzőtőlétre segítségével leszedték, vagy levakarták a feliratokat és ma már csak cirillbetűs cég és hivataljelző táblák vannak. A közigazgatásra teljesen berendezkedtek a szerbek, a vasútvonalakon azonban a forgalom és az ezzel kapcsolatos üzletvitel legelsősorú feltételei előtt is teljes bizonytalanságban állanak. Arról van ugyanis szó, hogy a világháború előtti Szerbia összes területein sem volt a szerbeknek annyi vasútvonaluk, mint a szabadkai üzletvezetőség alá tartozó megszállott területén végigfutó magyar vonalak. Személyzetük tehát nincsen a szerbeknek. Ezzel teljesen tisztában vannak és így a szabadkai üzletvezetőséget hivatalosan meg is keresték, hogy kik lennének hajlandók átlépni a jugoszláv vasutak szolgálatába. A vasúttasok ügyét a Magyarországi Vasutasok Szövetsége irányítja és amint értesülünk, a magyar vasutasok közül eddig senki sem jelentkezett sem a szabadkai, sem a pécsi üzletvezetőségnek az átlépésre.

A megszállott területek belső forgalmára és a kereskedelemnek szabadabb tételére most jelent meg Szabadkán egy főispáni rendelet. Ennek értelmében: a kereskedelem teljesen szabad. Az összes központok kirendeltségét megszüntették, ugyancsak az áruk zárlatvételét és kontingentálását. Ely irányú intézkedésekre a hatóságok minden joga megszűnt. A kereskedelmi jog újabb szabályozásig az egyes fennálló törvények szerint érvényben marad. A demarkációs vonalon túlra semleges államokba a békekötésig árukat csak az ipari és kereskedelmi miniszter mellé szervezett központi igazgatóság, ellenséges államokba pedig csak a minisztertanács engedélyével lehet szállítani.

Szabadkán a városi tanács mindenféle rekvizitást beszüntetett, árujával mindenki szabadon rendelkezik. A szabadkai közlelmezési hivatal május elsejétől kezdve a város közönségét nem látja el, a rendelkezésére álló lisztmennyiségből is csak az abszolút szegények és rokkantak kaphatnak. Az állami és városi tisztviselők élelmezését azonban továbbra is a város látja el.

Pálffy Lázár fértiszabó (volt Bokor szabásza)

Értesítem a t. vevőimet és a n. é. közönséget, hogy üzletemet újból megnyitottam. Tisza Lajos-körút 46.

Hír Németország mozgósításáról.

Páris, április 24. A „Matin“ azt a feltűnést keltő hírt közli, hogy Németország titokban mozgósít. Ezt a hírt a cseh-szlovák delegáció hozta Párisba. A lap jelentése szerint Broda, a cseh delegáció elnöke németországi tartózkodása alatt meggyőződött arról, hogy ott titkos sorozó irodák működnek. Jelentése szerint egyedül Zittau környékén 30 parkra kész üteg van eldugva, épp így Keletporoszországban, az Odera mellett Frankfurtban, stb. Broda jelentése szerint mintegy 50 sorozó iroda működik egyedül Poroszországban, amelynek mindegyike naponta mintegy 500 ujoncot soroz. A mozgalom élén a német egyesületek állanak. Hindenburg, Gallwitz és a többi német hadvezér ezen mozgalom kezdeményezői és keresztülvívői. A kaszárnyák üresek, az ujoncokat pedig a nagybirtokok terményraketeiből átalakított kaszárnyákban helyezik el. A német kormány, amelynek nincsenek vagonjai az élelmiszerek szállítására, az új hadsereg részére és hadiszerek szállítására számos vagonot szolgáltat. Autókat is csak ott lehet látni, ahol az új hadsereg buvóhelyei vannak.

Oroszországban fennmarad a szovjetkormány.

Helsingfors, április 24. A Severnaja Commune című lap az antant és Oroszország közötti megegyezésről többek között ezeket írja:

— Mindamellett, hogy az imperializmusnak kénytelenek leszünk engedelményeket tenni és Oroszország drágán fizette meg a békét, mégis Oroszország marad a forradalom világitó sugara. Ha az összes többi országban lehetetlenné is volna téve az agitáció és propaganda, mégis tény, hogy a világon létezik egy szovjetköztársaság.

Olaszországban terjed a forradalmi mozgalom.

Lugano, április 24. Milánó egyik külvárosában a rendőrség fel akart oszlatni egy szabad ég alatt tartott népgyűlést, amiből nagy zavargás támadt. A tömeg megszalasztotta a rendőröket. Mindkét oldalról lövések estek, aminek következtében többen meghaltak és sokan megsebesültek.

Páris, április 24. Olaszországból kedvezőtlen hírek érkeznek. A helyzet mindinkább komplikálódik. A reakciós politika és a kormány imperialista szándékai mindjobban izgatják a lakosságot amúgy is elkeseredett hangulatát. Milánóban általános sztrájk van. Mindezt a forradalom előjelei észlelhetők.

Kun Béla a tanácskormány külpolitikájáról.

Temesvár, április 25. A temesvári délszláv sajtóiroda jelenti: Kun Béla, a magyar szovjetköztársaság külügyi népbiztosa beszélgetést folytatott az Arbeiterzeitung munkatársával, amelynek során kijelentette, hogy a magyar kormány nem igyekszik befolyást gyakorolni a bécsi eseményekre, mert az az álláspontja, hogy nem avatkozik bele más államok belső ügyeibe.

Tanácskormányok alakulnak Németországban.

Páris, április 24. A francia lapok jelentik, hogy a német független szociálisták kongresszusa a következő határozatot fogadta el:

A kongresszus elhatározza, hogy az új Németország egész politikai és gazdasági szervezetét a tanácsrendszerre kívánja alapítani. Elismeri a munkástanácsokat, mint a német népek minden politikai téren való képviselőit.

Páris, április 24. A „Matin“ Zürichből jelenti, hogy Szászország és Braunschweig valószínűleg elszakadnak a német központi kormánytól és tanácskormányokat fognak alakítani.